

han benytter disse to Lægers sørgelige Tilbøjelighed for igennem dem at ramme Etatsraad Hoff.“ Saaledes udtaler altsaa Professor Christiansen, Medlem af Sundhedsstyrelsen, sig om Professor Rovsing paa dette Punkt. Og Professor Christiansen skriver ganske rammende til sidst: „Og nu da dette“ — at Etatsraad Hoff er udnævnt — „er en Kendsgerning, saa er der af hele hans“ — det er Professor Rovsings — „Aktion ikke andet tilbage end en Anklage mod de to morfinitiske Kolleger, der ere bragte ind i denne Af-fære for at bruges og ofres. Men hvis dette bliver hele Resultatet af Professor Rovsings heftige Aktion, saa er det ikke blot pauvert, det er forsmædeligt.“ Men naar nu Professor Christiansen mener at være nødt til at gaa med til dette, som han ved er et forsmædeligt Resultat, synes De saa ikke ogsaa, han kunde have skaffet et bedre Grundlag i Forvejen? Det skal ogsaa bemærkes til sidst, at her siger Christiansen om Rovsing: Det, som De har vidst, har De hverken fra i Dag eller i Gaar. Og Clod-Hansen siger offentligt i „Social-Demokraten“ om Christiansen: Det vidste De allerede for et Aar siden, og da udtalte De Dem ganske anderledes. Dr. Muus, som har været Kollega med disse to Læger fra 1900 til Efteraaret 1901, har vel ogsaa kendt dem, og Næstformanden i Sundhedsstyrelsen har overfor mig erkendt, at han ogsaa har vidst Besked med, at den ene af disse Læger har været Morfinist. Men dog har ingen af alle disse Personer i Samfundets Interesse nogen Sinde gjort noget i den Anledning.

Ordføreren (Carl Hansen): Jeg vil først gøre et Par Bemærkninger til de Svar, den højtærede Justitsminister gav mig paa de Henstillinger, jeg som Ordfører rettede til ham. Jeg siger den højtærede Justitsminister Tak for, at han tog Ændringsforslagene Nr. 63 og 64 tilbage, som jeg anmodede ham om. Jeg tror, at det vil fremkalde den bedste Ordning af de Spørgsmaal, som Ændringsforslagene angaa.

Med Hensyn til de af Mindretallet stillede Ændringsforslag kan jeg ganske slutte mig til Ministeren. Det gælder saaledes Forhøjelsen af Bevillingerne til Poliklinikkerne i København og paa Frøderiksberg. — Med Hensyn til Mindretallets Forslag om at nægte Bevillingen til Lægds-mændene vil jeg gerne indrømme, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) havde Ret... (Uro).

Første Viceformand (J. C. Christensen): Jeg maa bede om Ro i Salen.

Ordføreren (Carl Hansen): Jeg vil indrømme, at det ærede Medlem havde Ret, naar han i Gaar sagde, at Socialdemokraterne fra første Færd havde modsat sig denne Bevilling. Den kom frem under Rigsdagsforhandlingerne 1907—08, saa vidt jeg husker i Form af et Andragende fra Lægds-mændene og Sognefogederne her i Landet. Dette Andragende blev efter Indstilling af et Flertal i Finansudvalget — hvortil Andragendet var blevet henvist —, nemlig fra hele Udvalget med Undtagelse af de socialdemokratiske Medlemmer, henvist til Ministerens nærmere Overvejelse og Undersøgelse, en Form, som jo er almindelig, naar man fra Finansudvalgets og Folketingets Side ønsker en Sag fremmet. I Henhold til denne Henvi-sning var det saa, Forslaget Aaret efter kom frem paa Finansloven. Hvorvidt det ærede Medlem for Køben-havns Amts 2den Valgkreds eller andre Socialdemokrater have udtalt sig mod denne Bevilling, har jeg ikke undersøgt, men har det været Tilfældet, er det ikke resultatet i noget Ændringsforslag, og der er heller ikke siden fremkommet noget Ændringsforslag gaaende ud paa at stryge denne Bevilling før nu i Aar. Jeg tror ligesom den højtærede Minister, at det, efter at man har bevilget Lægds-mændene et Vederlag, ikke vil være heldigt nu at tage det fra dem igen. Det er heller ikke en Fremgangsmaade, man i Almindelighed følger. Drejede det sig derimod om en splinterny Bevilling paa dette Omraade, vilde jeg antage, at den ikke var kommen frem under den finansielle Situation, som for Tiden foreligger. Jeg anbefaler altsaa at stemme mod dette Ændringsforslag ligesom mod de foregaaende.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Bø-gildgaard maa jeg beklage, at jeg ikke nøje hørte, hvad Ministeren oplyste om denne Sag, men da der ikke er nogen Grund til at fremme den allerede nu ... (Afbyrdelse). Ja, Ministeren vil ikke rigtig tiltræde det. Maaske misforstod jeg Udtalelserne, men jeg kan ikke se rettere, end at selv om de allerede have disponeret derovre, sker der ikke noget forkert ved, at denne Sag udsættes. Det har været ønsket fra en Side i Finansudvalget, og vi have fra Flertallets Side ment, at vi kunde udsætte denne Sag. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, ikke at Sagen ikke skulde fremmes, det er slet